

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/58/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201834
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201834.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobkyne: Z. K., A., zastúpená advokátkou JUDr. Luciou Baničovou, B. S. Timravy 1, 917 01 Trnava, proti žalovanému: Ing. Jozef Chútka, Sídl. Lúky 1231/89, 952 01 Vráble, správca konkurznej podstaty úpadcu SPX TRADING, a. s. v likvidácii, Kopčianska 92, 852 03 Bratislava, IČO: 31 396 721, o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. júna 2012, č. k. 6 Cbi 62/2011-355, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. júna 2012, č. k. 6 Cbi 62/2011-355 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. augusta 2012, č. k. 6 Cbi 62/2011-365 **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 27. 06. 2012, č. k. 6 Cbi 62/2011-355 uložil povinnosť žalovanému vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu SPX TRADING a. s. v likvidácii, Kopčianska 92, 852 03 Bratislava, IČO: 31 396 721, v konkurznom konaní, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2 K 239/2000 nehnuteľnosť - ubytovňu súp. č. XXXX, postavenú na pare. č. XXXX/X, nachádzajúcu sa v obci Trnava, zapísanú na LV č. 10716, k. ú. Trnava, obec Trnava. V ostatnej časti súd žalobu zamietol a uložil povinnosť žalovanému nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 312,30 Eur a zaplatiť súdny poplatok za žalobu vo výške 99,50 Eur.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že predmetom žaloby je uplatnené právo na vylúčenie veci - nehnuteľnosti - ubytovne - súp. č. XXXX, postavenej na pare. č. XXXX/X, nachádzajúcej sa v obci R., zapísanej na LV č. XXXXX, zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu SPX TRADING, a. s. v likvidácii, Kopčianska 92, 852 03 Bratislava, IČO: 31 396 721. Žalobkyňa opiera svoje právo o vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, ktorú nadobudla v časti spoluvlastníckeho

podielu 1/100 kúpnu zmluvou zo dňa 07. 04. 2010, ktorej vklad bol povolený pod V 1520/10 a v časti spoluvlastníckeho podielu 99/100 v exekučnom konaní, vedenom pred Okresným súdom v Trnave pod Ex 384/10. Príklep bol schválený uznesením súdu č. k. 31Er/164/2010-95 zo dňa 19. 10. 2010, právoplatným dňa 21. 10. 2010. Žalovaný v konaní poukazoval na zápis predmetnej nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty viacerých subjektov, a to okrem úpadcu žalovaného i do konkurzných podstat úpadcov TAZ, a. s. a Trnavské automobilové závody, š. p. a poukazoval i na spornosť vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, ktoré je predmetom viacerých súdnych konaní, a to jednak žaloby o určenie vlastníckeho práva, ako aj vylučovacích žalôb.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že spoločnosť úpadcu SPX TRADING, a. s., bola zlúčená v súlade s § 69 Obchodného zákonníka so spoločnosťou LISOVNÁ, a. s., IČO: 36 227 927, so sídlom 917 48 Trnava, Coburgova 84, zrušenou bez likvidácie. Spoločnosť SPX TRADING, a. s., prebrala celé imanie, práva, záväzky, pohľadávky i budúce zrušenej spoločnosti LISOVNÁ, a. s. Notárskou zápisnicou číslo N 710/98, Nz 707/98 - spísanou spoločnosťou SIPOX HOLDING, a. s., Červeňova 28, Bratislava, IČO: 31 396 721 (neskôr SPX TRADING, a. s.) ako jediným akcionárom o mimoriadnom zhromaždení akciovej spoločnosti LISOVNÁ, a. s., malo byť navýšenie základného imania spoločnosti LISOVNÁ, a. s., novou emisiou verejne obchodovateľných listinných akcií, splatené peňažnými i nepeňažnými vkladmi upísaním o. i. i jedným z nových investorov - spoločnosťou TAZ SIPOX, a. s., IČO: 36 227 803, so sídlom v Trnave, Coburgova 84. Táto mala získať 16 ks akcií v menovitej hodnote každej akcie po 1 000 000,-- Sk a uhradiť nepeňažným vkladom nehnuteľností najneskôr do 30. 09. 1998, tvoriacich ucelený stavebný komplex, zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. R. - stavby bez pozemkov: internát súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, ubytovňa súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/X, spojovacia chodba súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/XX. Predmetné nehnuteľnosti boli vedené na LV č. XXXX na vlastníka TAZ, a. s. (predtým TAZ SIPOX, a. s.). IČO: 36 227 803, ktorej právny predchodca TAZ, spol. s r.o., Coburgova 84, 917 48 Trnava, IČO: 34 134 107, ich mal získať vložením do majetku spoločnosti zakladateľskou listinou, spísanou formou notárskej zápisnice zo dňa 21. 12. 1995 číslo N 417/95, Nz 409/95 od Trnavských automobilových závodov, a. s., IČO: 31 412 742. Predmetná akciová spoločnosť ich mala nadobudnúť zakladacou listinou Fondu národného majetku SR, spísanou dňa 21. 04. 1992, pod číslom N 72/92, Nz 75/92 a malo ísť o privatizovaný majetok štátneho podniku Trnavské automobilové závody, š. p. Dňa 21. 04. 1992 bola založená akciová spoločnosť Trnavské automobilové závody, a. s., IČO: 31 412 742, a to zakladacou listinou Fondu národného majetku SR, spísanou dňa 21. 04. 1992, ktorá mala nadobudnúť privatizovaný majetok štátneho podniku a bola zapísaná do obchodného registra ku dňu 01. 05. 1992. Táto akciová spoločnosť dňa 21. 12. 1995 vložila časť majetku do spoločnosti s ručením obmedzeným - TAZ, spol. s r. o., Coburgova 84, 917 48 Trnava, IČO: 34 134 107, a to zakladateľskou listinou, spísanou formou notárskej zápisnice zo dňa 21. 12. 1995 číslo N 417/95, Nz 409/95.

Rozhodnutím valného zhromaždenia spoločníkov zo dňa 02. 04. 1998 došlo podľa § 68 ods. 3 písm. e/ a § 69 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka k zrušeniu spoločnosti bez likvidácie jej premenou na akciovú spoločnosť TAZ SIPOX, a. s., Coburgova 84, 917 48 Trnava, IČO: 36 227 803 (neskôr TAZ, a. s.). Všetky práva, povinnosti a záväzky (i neznáme) zrušenej spoločnosti mali prejsť na jej právneho nástupcu.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že notárska zápisnica číslo N 710/98 Nz 707/98 zo dňa 24. 07. 1998 nie je právnym úkonom uvedenej spoločnosti TAZ, a. s. - t. j. vlastníka zapísaného na LV č. XXXX, k.ú. R. a neobsahuje ani prejav vôle uvedenej spoločnosti k prevodu nehnuteľností, o. i. ubytovne súp. číslo XXXX na parc. č. XXXX/X na spoločnosť LISOVNÁ, a. s., ale iba prehlásenie jediného (100 %) akcionára uvedenej spoločnosti SIPOX HOLDING, a. s. (IČO: 31 396 721) - úpadcu, že k prevodu dôjde do 30. 09. 1998 - t. j. následne po spísaní predmetnej notárskej zápisnice. Výkonanie takéhoto prevodu však už nikde deklarované nebolo, a to ani žalovaným v súdnom konaní a ani v návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva zo dňa 31. 07. 1998. Samotná notárska zápisnica v závere počítala s dôsledkami nesplnenia povinností nových investorov, a to vrátane nesplnenia povinností z nepeňažných vkladov.

Súd prvého stupňa poukázal na to, že prevod privatizovaného majetku sa zabezpečuje podľa zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby na základe rozhodnutia o privatizácii, ktoré obsahuje konkrétne podmienky, rozsah a spôsob privatizácie. Majetkom podniku na účely tohto zákona je súhrn vecí a finančných prostriedkov, ku ktorým má podnik právo hospodárenia, alebo ktoré sú v jeho vlastníctve, ako aj súhrn práv, iných majetkových hodnôt a záväzkov podniku. Na základe privatizačných rozhodnutí fond uzaviera zmluvy o predaji podnikov alebo ich častí, resp. zakladá akciové spoločnosti k rovnakému dňu, kedy nadobúda majetok určený na privatizáciu od štátu. Ďalšie použitie majetku fondu je zabezpečované v zmysle rozhodnutí o privatizácii na tieto spôsoby privatizácie: na založenie akciovej spoločnosti alebo inej obchodnej spoločnosti a na nakladanie s majetkovými účasťami v týchto spoločnostiach, na predaj majetku podniku alebo jeho časti, a to vo verejnej súťaži, verejnej dražbe alebo predajom vopred určenému záujemcovi, na prevod privatizovaného majetku na obce, na účely zdravotného, nemocenského a dôchodkového poistenia, na prevod majetku na Slovenský pozemkový fond v prípade majetku slúžiaceho poľnohospodárskej alebo lesnej výrobe a napokon na vysporiadanie niektorých reštitučných nárokov. Na prevod iných ako v rozhodnutí o schválení privatizačného projektu určených nehnuteľností, nemožno aplikovať ustanovenia o prechode ostatných práv a záväzkov známych i neznámych v zmluve neuvedených, resp. iba všeobecným výkladom pojmov uvedených v § 2 zákona č. 92/1991 Zb., podľa ktorého majetkom podniku na účely tohto zákona je súhrn vecí a finančných prostriedkov, ku ktorým má podnik právo hospodárenia, alebo ktoré sú v jeho vlastníctve, ako aj súhrn práv, iných majetkových hodnôt a záväzkov podniku. Tieto nehnuteľnosti musia byť jasne špecifikované a označené tak, aby toto rozhodnutie bolo podkladom pre vykonanie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Súd prvého stupňa v ďalšom uviedol, že z citovaných ustanovení zákona č. 92/1991 Zb. vyplýva, že povinnou - obligatórnou náležitosťou privatizačného projektu, ktorým mal nadobudnúť právny predchodca žalobcu ubytovňu od štátneho podniku Trnavské automobilové závody, š. p., malo byť vymedzenie majetku určeného na privatizáciu, a to v prípade nehnuteľností tak, aby mohol byť vykonaný vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Predmetný privatizačný projekt č. 329 však neobsahoval takéto vymedzenie nehnuteľností určených na privatizáciu. Toto vymedzenie malo byť teda určité nielen z hľadiska splnenia náležitostí stanovených v § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 92/1991 Zb. účinného v čase schválenia privatizačného projektu, ďalej zákona č. 265/1992 Zb., ale aj z hľadiska ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka. Predmetné rozhodnutie o schválení privatizačného projektu teda nebolo spôsobilé pôsobiť vznik, zmenu alebo zánik vlastníckych práv, nakoľko je nejasné a neurčité. Rozhodnutie neobsahovalo žiadne nehnuteľnosti, ktoré by mali byť predmetom privatizácie. Rozhodnutie sa odvolávalo na privatizačný projekt, ktorý trpí rovnakými vadami. Ďalej z notárskej zápisnice N 72/92, Nz 75/92 zo dňa 21. 04. 1992 je zrejmé, že ani táto neobsahuje určenie nehnuteľností, ktoré by mali vstupovať do základného imania úpadcu. Dôsledkom nedodržania kogentných ustanovení zákona je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a § 37 OZ, ich neplatnosť, a to neplatnosť absolútna. Rovnaký právny názor zaujal i Okresný súd v Trnave rozsudkom č. k. 44Cbi/6/2007-653 zo dňa 26. 03. 2008, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 21CoKR/4/2008 zo dňa 23. 09. 2008, ktorým zamietol žalobu JUDr. Dušana Pohoveja - správcu konkurznej podstaty úpadcu TAZ, a. s., voči Mgr. Ing. Pavlovi Korytárovi - správcovi konkurznej podstaty úpadcu Trnavské automobilové závody, š. p., keď predmetom žaloby bola aj ubytovňa v Trnave súp. č. 6748, na pare. č. XXXX/X, ktorej vylúčenie je predmetom tohto konania. Preto podľa názoru súdu, predchodcovi úpadcu žalovaného vlastnícke právo k stavbe nevzniklo a nemohlo preto pri zániku spoločnosti LISOVŇA, a. s., zrušením spoločnosti LISOVŇA, a. s., IČO: 36 227 927, so sídlom Coburgova 84, Trnava, podľa § 68 a § 69 Obchodného zákonníka, jej zlúčením prejsť na spoločnosť SPX TRADING, a. s., IČO: 31 396 721, Kopčianska 92, Bratislava.

Správca konkurznej podstaty úpadcu Trnavské automobilové závody, š. p., kúpnu zmluvou zo dňa 20. 03. 2009 stavbu previedol na TAZ - správa a predaj nájomcom, s. r. o. (neskôr IUS ET ARS BONI AEQIT, s. r. o.) a neskôr na základe dobrovoľnej dražby na nového vlastníka Jozefa Hrízu v celosti (LV XXXXX), ktorý previedol spoluvlastnícky podiel 1/100 na žalobkyňu zmluvou zo dňa 07. 04. 2010. Zvyšný podiel 99/100 bol prevezený na žalobkyňu na základe uznesenia Okresného súdu v Trnave pod č. k. 31 Er/164/2010-95, právoplatným 21. 10. 2010. Žalovaný nepreukázal vlastnícke právo úpadcu

žalovaného k predmetu vylúčovania, preto súd uložil žalovanému povinnosť vylúčiť stavbu - ubytovňa - zo súpisu konkurznej podstaty.

Vo zvyšnej určovacej časti - určovacou petite žaloby - súd žalobu zamietol z dôvodu nadbytočnosti určovacieho petitu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. a priznal žalobkyni, ktorá mala v konaní úspech v prevažnej časti, právo na náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 312,43 Eur. Súd ďalej podľa § 2 ods. 2 zákona číslo 71/1992 Zb. zaviazal neúspešného účastníka na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu, pretože žalobkyňa bola v konaní zo zákona oslobodená od platenia súdnych poplatkov. Podľa § 2 ods. 2 uvedeného zákona, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Žalovaný nie je v konaní podľa zákona č. 328/1991 Zb. od súdnych poplatkov oslobodený (viď pozn. 3f/ k § 4 zákona).

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný, navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa. V odvolaní uviedol, že spornú nehnuteľnosť - ubytovňa s. č. XXXX, na p. č. XXXX/X zaradil do konkurznej podstaty v súlade s notárskou zápisnicou NZ 707/1998, N 710/1998 zo dňa 24. 07. 1998 a na výzvu súdu podal proti správcovi TAZ, a. s. v likvidácii, Coburgova 84, Trnava, JUDr. Dušanovi Pohovejovi žalobu o vylúčenie vecí, spornej nehnuteľnosti, vedenú pod sp.zn.61Cbi 108/2001.

Ďalej uviedol, že na Trnavské automobilové závody, š. p., bol na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 9K/63/2001 vyhlásený konkurz, majetok úpadcu bol speňažený, konkurzný veriteľia vysporiadaný a konkurzný súd uznesením konkurz zrušil a správcu zbavil funkcie. Na Trnavské automobilové závody, š. p., bol Okresným súdom Trnava sp. zn. 25K 2/2007 opätovne vyhlásený konkurz a do podstaty bol zaradený majetok štátu, majetok už speňažený v konkurznom konaní pred Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 9K/63/2001 a majetok v mnohých súdnych sporoch, o ktorých nový správca musel viesť. Podľa názoru odvolateľa, tým, že nový správca nepodal žalobu podľa § 19 ZKV je žalovaným zaradená sporná nehnuteľnosť do súpisu majetku patriaceho do podstaty oprávnená a môže byť predmetom speňaženia. V dôsledku právnej istoty podal žalovaný žalobu o vylúčenie spornej nehnuteľnosti z konkurznej podstaty Trnavských automobilových závodov, š. p. v likvidácii Trnava, ktorá vec nie je skončená.

Žalovaný v odvolaní poukazuje na to, že prvostupňový súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so skutočnosťami, že správca úpadcu Trnavské automobilové závody, š. p., v konkurznom konaní sp.zn.25K/2/2007, zaradil do podstaty majetok štátu. Štátny podnik nie je vlastníkom nehnuteľností, štátny podnik len spravuje majetok, pričom štátny podnik nesmie predávať majetok štátu. Poukázal ďalej na to, že Krajský súd v Bratislave už viackrát rozhodol, že štátny podnik ani štátny majetok nemôže predávať majetok štátu, pokiaľ nie je jednoznačne uvedený v privatizačnom projekte, napr. sp. zn. 43Cbi/131/2002. Krajský súd deklaroval, že žalovaný nemôže speňažovať majetok zaradený do podstaty, ale absolútne neriešil skutočnosť, že takéto isté postavenie - nevlastníka má aj predávajúci správca štátneho podniku. Fond národného majetku nerozhodol v privatizačnom projekte o prevode majetku štátu na štátny podnik, ale o vlastníctve nových obchodných spoločností. Podľa názoru odvolateľa prvostupňový súd prekročil rámec žaloby, keď sa v ďalšom zaoberal privatizačným projektom. Otázkou vlastníctva majetku štátu a TAZ, š. p., Trnava, sa zaoberal Okresný súd Trnava sp. zn. 12C 70/1996 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Co 386/1998 tak, že žalobu TAZ, š. p., Trnava, o určenie vlastníctva zamietol. Z hľadiska ústavnej právnej istoty, Krajský súd v Bratislave nemôže riešiť otázku vlastníctva inak, ani ako predbežnú.

V odvolaní namietol postup Správy katastra v Trnave, ktorá vklad spornej nehnuteľnosti na tretie osoby nemala povoliť. Pritom táto istá Správa katastra v Trnave pri zápise nehnuteľností právneho predchodcu úpadcu, takýto vklad nepovolila.

Odvolaním napadol aj výrok, ktorým súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 99,50 Eur. Poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb., podľa ktorého správca je oslobodený od platenia súdnych poplatkov, aj s poukazom na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 2/06 zo dňa 13. 03. 2006.

Odvolateľ napadol výrok o trovách konania, keď podľa odvolateľa súd nemôže určiť povinnosť zaplatiť náhradu trov konania len žalovanému, nakoľko súd nerozhodol o žalobe ako celku tak, ako sa žalobkyňa domáhala v žalobe.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že súd prvého stupňa vykonal všetky žalovaným navrhované dôkazy. Ďalej poukázala na to, že žalovaný sa v odvolaní opätovne vracia k súdnym konaniam, ktorými na prvom stupni nepreukázal a ani teraz nepreukazuje svoju oprávnenosť zaradiť nehnuteľnosť do konkurznej podstaty. Taktiež poukazuje na zmatečnosť odvolania, keď žalobkyňa nikdy nekúpila predmetnú nehnuteľnosť od správcu úpadcu TAZ, š. p., Trnava. Žalobkyňa nemala vedomosť o žiadnych predchádzajúcich konaniach, nebola a ani nie je účastníkom týchto konaní, nevie či bol v minulosti niekto niekedy vyzvaný na podanie vylučovacej žaloby. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti v konaní - najmä na dobromyseľnosť žalobkyne, spôsob, akým nadobudla nehnuteľnosť, postup Katastrálneho úradu v Trnave, preukázanie vlastníckeho práva žalobkyne a zákonom garantovanú ochranu jej výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, je existencia žalovaným vyššie uvedenej „zákonnej fikcie“ vylúčená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní napadnutého rozsudku v medziach dôvodov uvedených v odvolaní, dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 6 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení v čase začatia konania (ďalej len ZKV) majetok podliehajúci konkurzu, tvorí konkurznú podstatu.

Podľa ust. § 19 ods. 1 ZKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami, alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie vecí do súpisu.

Podľa ust. § 19 ods. 2 prvá veta ZKV súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz.

Predmetom odvolacieho konania je právo žalobkyne na vylúčenie nehnuteľnosti- ubytovne súp. č. XXXX, postavenej na pare. č. XXXX/X, nachádzajúcej sa v obci R., zapísanej na LV č. XXXXX, zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu SPX TRADING, a. s. v likvidácii, Kopčianska 92, 852 03 Bratislava, IČO: 31 396 721.

Vylúčenie vecí, ktorá nemala byť zaradená do zoznamu konkurznej podstaty, upravuje citované ust. § 19 zák. č. 328/1991 Zb., ktorým sa predmetné konanie spravuje. Z uvedeného ust. zákona v spojení s § 14 tohto zákona je zrejmé, že účastníkmi takto vedeného konania je tzv. vylučovateľ, vylučovatelia, t. j. tretie osoby, do práv ktorých sa konkurzom zasiahlo a ktoré sú odlišné od okruhu účastníkov vlastného konkurzného konania, na strane osoby v konaní oprávnenej a správca konkurznej podstaty na strane povinnej.

Predmetom nároku na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty sa môžu stať iba veci individuálne určené. Právny dôvod nároku na vylúčenie vecí musí existovať v čase, kedy je nárok uplatňovaný. Právnym dôvodom nároku na vylúčenie vecí podľa § 19 zák. č. 328/1991 Zb. môže byť na strane navrhovateľa vlastníctvo (nielen z kúpnej zmluvy alebo inej dohody, smerujúcej k prevedeniu vlastníctva),

spoluvlastníctvo podielové i bez podielové, ako i držba veci.

Žaloba o vylúčenie veci z konkurznej podstaty je procesnou žalobou, ktorou sa tretia osoba, tzv. vylučovateľ domáha ochrany svojho práva, do ktorej sa konkurzom zasiahlo. Osoba, ktorá sa domáha vylúčenia veci zo súpisu majetku konkurznej podstaty, musí preukázať nielen to, že vec nemala byť do súpisu zaradená, ale i to, že právo, ktoré vylučuje zaradenie veci do súpisu majetku konkurznej podstaty, svedčí jej.

Pre posúdenie dôvodnosti odvolania a správnosti napadnutého rozsudku je rozhodujúce zistenie, či vec, vylúčenia ktorej sa žalobkyňa domáha, bola do konkurznej podstaty zaradená dôvodne. Potrebné je preto uviesť, že vec v konkurznej podstate je zadržaná správcom nie podľa predpisov hmotného práva, ale na základe príslušných predpisov procesných. Účelom návrhu na vylúčenie veci z konkurznej podstaty je zrušenie obmedzenia vysloveného týmito procesnými predpismi a potrebná procesná ochrana je vylučovateľovi poskytovaná tým, že v prípade vyhovenia návrhu bude vec výrokom rozsudku súdu vylúčená z podstaty a vrátená vylučovateľovi in natura, resp. pokiaľ táto bola speňažená, bude vylúčená takto získaná odplata.

Nesporným v konaní je a súd prvého stupňa správne zistil, že žalobkyňa spornú nehnuteľnosť - ubytovňa, súpisné číslo XXXX, na parcele číslo XXXX/X, ktorej vylúčenia z konkurznej podstaty sa domáha, nadobudla v 1/100 podielu kúpnu zmluvou zo dňa 07. 04. 2010, uzavretou medzi predávajúcim A. D. a žalobkyňou ako kupujúcou, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod V 1520/10 a k spoluvlastníckemu podielu 99/100 nadobudla vlastnícke právo na základe schválenia príklepu v exekučnom konaní, vedenom pred Okresným súdom V Trnave pod sp. zn. Ex 384/10. Príklep bol schválený uznesením súdu č. k. 31Er/164/2010-95 zo dňa 19. 10. 2010, právoplatným dňa 21. 10. 2010. Predmetný nehnuteľný majetok žalobkyne je vedený na liste vlastníctva č. XXXXX, katastrálne územie R., obec R.. Naproti tomu vlastníctvo úpadcu k predmetnej nehnuteľnosti, a teda aj zápis nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty úpadcu SPX TRADING, a. s. v likvidácii, v konaní osvedčené nebolo.

Napriek skutočnosti, že predmetom konania o vylúčenie veci nie je určenie vlastníckeho alebo iného práva k vylučovanej veci, sa odvolací súd zaoberal i otázkou tvrdeného prechodu sporného majetku na úpadcu žalovaného ako otázkou vo veci predbežnou. Žalovaný vlastníctvo úpadcu k predmetnej nehnuteľnosti opiera o predložené v konaní listinné doklady, a to Notársku zápisnicu N 710/98, Nz 707/98 zo dňa 24. 07. 1998, ktorou bol osvedčený priebeh mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti LISOVŇA, a. s., Trnava. Na mimoriadnom valnom zhromaždení rozhodnutím jediného akcionára (SIPOX HOLDING, a. s., Bratislava, neskôr SPX TRADING, a. s. - úpadca) bolo schválené zvýšenie základného imania spoločnosti novou emisiou verejne obchodovateľných listinných akcií na meno, ktoré mali byť splatené peňažnými a nepeňažnými vkladmi nových investorov. Jedným z takýchto investorov mal byť TAZ SIPOX, a. s., Trnava, a to nepeňažným vkladom nehnuteľností najneskôr do 30. 09. 1998. V konaní nebolo preukázané, že nastali účinky zvýšenia základného imania spoločnosti a že nepeňažný vklad bol splatený, a teda, že došlo ku vkladu nehnuteľnosti zápisom do katastra nehnuteľností. Predmetná notárska zápisnica o zvýšení základného imania spoločnosti nie je, bez ďalšieho, v zmysle právnej úpravy vzniku, zmeny a zániku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti rozhodujúcou právnou skutočnosťou zakladajúcou zmenu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Taktiež odvolací súd k námietke žalovaného o neprehľadných a právo porušujúcich prevodoch a prechodoch práva k spornej nehnuteľnosti v období privatizácie a následnom konkurze Trnavských automobilových závodov, š. p., Trnava, ako pôvodného vlastníka spornej nehnuteľnosti uvádza, že pochybnosti v naznačenom smere sú irelevantné, nakoľko žalovaný nepreukázal právo k predmetnej nehnuteľnosti a tieto nemajú priamy dopad na preukázanie vlastníckeho, príp. iného práva k predmetnej nehnuteľnosti úpadcu žalovaného, a teda oprávnenosti zapísania predmetnej nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty.

Záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní vlastníckeho ani iného práva k spornej nehnuteľnosti úpadcu

žalovaného, vychádza z úplne zisteného skutkového stavu veci a má oporu v právnom predpise, ktorého správnosť žalovaný dôvodmi svojho odvolania nespochybnil.

K námietke žalovaného o priznaní náhrady trov konania iba žalobkyni, hoci súd nerozhodol o žalobe ako celku, odvolací súd poukazuje na rozsudok súdu prvého stupňa, kde vo výrokovej časti súd rozhodol o celom uplatnenom návrhu žalobkyne tak, že v prevažnej väčšine uplatneného nároku, t. j. návrhu na vylúčenie veci z konkurznej podstaty, vyhovel a vo zvyšnej uplatnenej časti žalobu zamietol. O trovách konania správne preto rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 3 O. s. p. tak, že priznal žalobkyni celú náhradu trov konania, aj napriek tomu, že bola v nepodstatnej časti neúspešná, čo zákon aplikáciou ust. § 142 ods. 3 O. s. p. umožňuje.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v napadnutom rozsahu v zmysle ust. § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08. 08. 2012 č. k. 6 Cbi 62/2011-365 súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť v lehote 15 dní súdny poplatok za odvolanie vo výške 99,50 Eur, ktorý odôvodnil poukazom na ust. § 9 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. a pol. č. 1 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že poznámky pod čiarou v zákonoch, z ktorej súd zrejme pri vyrubení súdneho poplatku vychádzal, nemajú priamu normatívnu povahu, majú len charakter informačnej súčasti právneho predpisu. Preto oslobodenie od poplatkovej povinnosti je potrebné vzťahovať aj na správcov konkurznej podstaty v konkurzných veciach vedených podľa zákona č. 328/1991 Zb. Poukázal na to, že ak ústavný súd SR č. k. PL.ÚS 2/06-18 na svojom zasadnutí rozhodol, že zákon č. 328/1991 Zb. bol zrušený, tak potom správca konkurznej podstaty je oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Taktiež uviedol, že nie je možné zaviazat' správcu k úhrade súdneho poplatku v lehote 15 dní, keď správca je povinný vysporiadať výdavky a pohľadávky proti podstate podľa uznesenia o schválení konečnej správy v súlade s § 29 ods. 3 a ods. 4 ZKV a v poradí a v zmysle ust. § 32 ZKV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal napadnuté uznesenie podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a preskúmal podľa ust. § 214 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, sa súdne poplatky vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona. Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a/ cit. zák., poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok za návrh.

Poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, kedy sa poplatok za návrh stáva splatným (§ 5 ods. 1 písm. a/ a § 8 ods. 1 cit. zák. v znení platnom k vzniku poplatkovej povinnosti).

V zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m/ cit. zák. je od poplatku oslobodený správca podľa osobitného predpisu, 3f)-

Poznámka pod čiarou 3f) je zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa ust. § 206 ods. 1 ZoKR, konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace, sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. upravuje osobné oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, ktoré nemožno v danej veci aplikovať na osobu správcu konkurznej podstaty,

pretože oslobodený od súdnych poplatkov je iba správca konkurznej podstaty, vykonávajúci konkurznú činnosť v konaniach upravených podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii účinného od 01. 07. 2005. Ako vyplýva zo spoločných, prechodných a záverečných ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii, právne vzťahy súvisiace s konkurzom, ktorý bol vyhlásený podľa predchádzajúceho zákona, sa spravujú týmto zákonom. Keďže v danom prípade sa konkurz začal pred dňom 23. 04. 2001, kedy bol vyhlásený konkurz, všetky právne vzťahy sú upravené podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom v čase začatia konkurzu a správca spravujúci sa uvedeným zákonom od súdnych poplatkov oslobodený nie je.

Podľa dôvodovej správy k návrhu zákona č. 621/2005 Z.z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon č. 71/1992 Zb., predkladateľ návrhu, t. j. Ministerstvo financií SR, považovalo za nutné oslobodiť správcu od platenia súdnych poplatkov z dôvodu, že pred vyhlásením konkurzu dochádzalo k protiprávnym prevodom majetku z majetkovej podstaty dlžníka, pričom správca bol povinný takýto majetok vymáhať späť, avšak pre „vytunelovanie“ spoločnosti a tým následnej nemajetnosti dlžníka, nemal správca dostatočné peňažné prostriedky na zaplatenie súdnych poplatkov. Nakoľko zákon č. 7/2005 Z.z. upravil nové, resp. spresnil doterajšie skutkové podstaty odporovateľných právnych úkonov, bolo potrebné správcom umožniť iniciovať súdne vymáhanie majetku späť do konkurznej podstaty.

Z uvedenej dôvodovej správy nevyplýva, že by sa oslobodenie od platenia súdnych poplatkov malo vzťahovať aj na správcov ustanovených do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb. Naopak cieľom zákonodarcu bolo umožniť správcom začatie konaní o určenie neúčinnosti právnych úkonov v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z.

Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnej v odvolacom konaní žalobkyni nepriznal náhradu trov, pretože v odvolacom konaní síce žalobkyňa uplatnila náhradu trov odvolacieho konania, ale v zmysle ust. § 151 ods. 1 O. s. p. trovy nevyčísľila. Z uvedeného dôvodu odvolací súd v zmysle ust. § 151 ods. 2 O. s. p. trovy právneho zastúpenia úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.